

מ"ת 895/07 - מדינת ישראל נגד רפי שלומוב (עוצר) רוני שלומוב (עוצר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 14-07-895 מדינת ישראל נ' שלומוב(עוצר) ואה'
תיק חיצוני:
בפני כב' השופטת רונית בש
המבקשת
מדינת ישראל
נגד
המשיבים
רפי שלומוב (עוצר) ת.ז. 302039755
רוני שלומוב (עוצר) ת.ז. 303728752

החלטה

בעניינו של משב 1

מבוא

.1. בפני בקשה להורות על מעצרו של משב 1 עד לתום ההליכים. נגד המשיבים הוגש ביום 1.7.14 כתוב אישום המיחס למשיבים עבירה של רצח על פי סעיף 300(א)(2) וסעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), עבירה של קשירת קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499 לחוק העונשין, ועבירות בנשך, לפי סעיף 144(א) ו(ב) וסעיף 29 לחוק העונשין. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה נגד המשיבים בקשה להורות על מעצרם עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. כמו כן, נגד נאשם נוסף - יורי סולימנוב (להלן: " יורי") הוגש כתב אישום נפרד זהה בת"פ 14-07-793 וכן בקשה למעצר עד תום ההליכים במ"ת 04-07-827.

.2. ביום 3.9.14, לאור הסכמת ההגנה לקיום של ראיותلقאותה, הורה כב' השופט יחיאלי ליפשיץ על מעצרו של יורי עד לתום ההליכים.

.3. משב 2 - רוני שלומוב (להלן גם: "רוני") הסכים למעצרו עד לתום ההליכים וכן הוריתו ביום 21.10.14 בהחלטה זו אתיחס לתמונת הראיותلقאותה בעניינו של משב 1 (להלן: "המשיב") על רקע טענות שהעלתה ההגנה בנושא זה כמפורט להלן.

עובדות כתב האישום

עמוד 1

במועד הרלוונטי לכתב האישום עבד בוריס זר策ר (להלן: "המנוח") כשומר לילה במפעל "לפיות" 4. באזר התעשייה הדרומי בקיסריה (להלן: "المפעـل"). המש��בם הינם אחים וחוּריו של יורי. עובר לתאריך 22.5.10, במועד מודיעק שאינו ידוע למאשינה, קשרו המש��בים יורי קשר לרצוח את המנוח ביריות. במסגרת הקשר ועל מנת לקדמו, ערכו המשﬁבים יורי תכנון והכנות שכללו, בין היתר, הצלות ברובה M16 ובתחמושת, מעקבים אחרי המנוח, הכנת נתיב בריחה ורכב מילוט. בתאריך 22.5.10 בשעות הערב, הגיעו המשﬁבים לאזר המפעל ברכב בו נוהג המשﬁב, כשהם מצוידים בנשק ובתחמושת אותו לחצות, הגיעו המשﬁבים לאזר המפעל ברכב בו נוהג המשﬁב, והגיעו למונע ובהתקאם לתוכנן המוקדם, סמוך החזיקו ונשאו ללא רשות על פי דין. משיב 2 יורי ירד מהרכב והגיעו רג'לית, כשבדיהם הנשק והתחמושת לאזר השער האחורי של המפעל וארכבו למונע שערך באותה עת סייר שגרתי במפעל. המשﬁב המתין לкриאה טלפוןית של משיב 2 יורי, על מנת למלט אותו לאחר ביצוע הרצח. שהגיעו המנוח סמוך לשער המפעל, התקרבו משיב 2 יורי לעברו וירו לכיוונו, בכוונה להמיתו ששא כדורים שפגעו בבטנו, בגבו ובירך שמאל של המנוח וגרמו למוות. שניים מששת הקלייעים נורו במנוח לאחר שנפל ובעת שכוב על הקרקע.

משיב 2 יורי דיווחו טלפונית למשיב לבוא לאסוף אותם והאחרון הגיע ברכבו אל המקום שנקבע מראש, אסף אותם ברכבו והשלישה נמלטו מהמקום ברכבו של המשﬁב והותירו את המנוח במקום, מוטל על הקרקע.

במעשיהם כמתואר לעיל, קשרו המשﬁבים יורי קשר לרצוח את המנוח וגרמו בצוותא חדא, בכוונה תחילתה למוותו והמיתו אותו בדם קור, בלי שקדמה התגנות בתוכף למעשה. כמו כן, החזיקו המשﬁבים יורי בצוותא חדא נשק ותחמושת ללא רשות על פי דין להחזקתם ולנשיותם.

טיעוני הצדדים בשאלת הראיות לכואורה

ב'כ המבקשת הן בטיעוניה בכתב והן בטיעוניה בעל פה בישיבה בפניי מיום 21.10.14 תומכת יתדותיה בסדרת ראיות, כפי שיפורט להלן, מהן עולה, לשיטתה, כי המשﬁב ידע על כוונתם של יורי ורוני לרצוח את המנוח ואף היה לו תפקיד במסגרת החקיקת החקיקדים. כך למשל מפנה המבקשת לדבריו של יורי לחוקר מיום 10.6.14 " **מיאפה התחליל כל הספר...כשישבנו אצל רפי בבית.. מי.. מי זה ישבנו? כל המעורבים בפרשה**" ובהמשך: " **רפי היה הכוח ורוני זה היה הכוח המבצע**" (ראה מ.ט. 828/14). בעמ' 111-112).

המבקשת מצינית בטיעוניה, כי במסגרת פעולות החקירה, הצמידה המשטרת לירוי סוכן סמי העונה לכינוי "אנטולי". ביום 1.6.14 נסע יורי ואנטולי לבאר שבע. במהלך הנסיעה נודע לירוי, כי המשﬁב עצמו, שאז אמר יורי לאנטולי את הדברים הבאים: " **רפי ידע מזה, ידע מזה כן. התפקיד של רפי היה בעניין הזה רק לשים אותנו ולקחת אותנו....חיברנו את הטלפונים חזרה עשינו חיזוג ונתקנו אז הוא ידע שהוא הסימן שלו להגעה. זהו. כדי שלא יהיה איתמור של שום דבר**" (ראה מ.ט. 727/14 בעמ' 11). גרסתו הנ"ל של יורי נתמכת בගרסת המשﬁב בפניי המדובב, לפיה תפיקדו באירוע היה להסייע את יורי ורוני למקום ביצוע העבירה ובחזרה ממנו.

7. עוד עולה מטעוני המבוקשת, כי הטלפונים הנайдים של יורי ושל המשיב (ניד השיר לגורו) אוכנו סביר שעת הרצח בסמוך לזרה. עוד עולה מעין בפלט השיחות של הנайдים הנ"ל כי, בסמוך לשעת הרצח, בין השעה 00:33 ועד לשעה 00:47 מבוצעות שיחות של "חיג ונטוק" מהנייד של יורי לניד של המשיב ובהמשך, שיחות ארוכות יותר יוצאות מהנייד של המשיב לניד של יורי, בשעות 1:44 ו- 1:50. המבוקשת הדגישה בטיעונה בפניו בישיבה מיום 21.10.14, כי הן הטלפון הניד של המשיב והן הניד של יורי מנותקים בזמן הרצח. עוד צינה המבוקשת בנקודה זו, כי הטלפון הניד של המשיב אוכן במסגר הנמצא ברדיוס של כ- 2 ק"מ מזירת הרצח. והדגישה כי, לא ניתן לראות מכלול הנתונים הנ"ל כירוף מקרים.
8. המבוקשת מפנה לגרסתו של המשיב בפני המדובב בה מוסר המשיב, בין היתר, שאחיו יורי "פתחו עליו": **הם אמרו שהם רוצים טיפה לעשות משהו, סמן אם יהיה משה, אני לך חתמי אותם לשם, לך חתמי אותם למקום, הם התקשרו לבוא לאסוף אותם אני באתי לאסוף אותם אליו לבית אחר כך הם הלו לbijtem**" (ראה מ.ט. 14/747 ממנה 12.42).
9. לעניין Amitot דבריו של יורי, צינה המבוקשת, כי משוחתו של יורי עם השוטר, עולה כי יורי מסר גרסה הכוללת מספר פרטים מוכנים המתיחסים עם מכלול הראיות שבתיק החקירה ובעיקר עם גרסתו של המשיב בפני המדובב, על תפקידם של יורי ורוני ועל תפקידו של המשיב כمسע, על אופן הגיעו למקום ביצוע העבירה, על השיחות ביניהם, כל זאת בהתאם למחקר נתוני התקשרות.
10. הסגנור מנגד טוען, כי המשיב משיג בדבר קיומן של ראיות לכואלה הקשורות אותו לביצוע העבירות המזיההות לו וכי, למצער, יש בריאות חולשה מהותית, זאת נטען בטיעונו בכתב שהוגש ביום 21.10.14 ובדבורי בפניו בדיון במועד הנ"ל. לטענתו, התשתיות הראייתית מבוססת ברובה על הודעתו של יורי במשטרה וכן על אמירותיו בפני אנטולי - הסוכן המשטרתי שהוזמד לו. הסגנור מצין, כי אין כל ראייה כי המשיב היה מודע לכך שהוא מסיע את מש��ים לבצע עבירה ולבטח לא עברית רצח. הסגנור מפנה בנקודה זו לדבריו של יורי בשיחה עם אנטולי מיום 8.5.14 (ראה מ"ט 14/576) לפיהם, הכספי עבר ביצוע הרצח חולק בין שניים ולא בין שלושה. הסגנור טוען, כי אמירה ספונטנית זו של יורי, עוד לפני הרצח מודע לכך שמתנהלת חקירה בעניין הרצח, מוכיחה כי המשיב לא היה מעורב ברצח ושינויו בטרם היה מודע לכך שמתנהלת חקירה בעניין הרצח. לדעת הסגנור, אמירה זו לא מתישבת עם טענתו ונוסף, יתכן רוני, הם אלו אשר ביצעו את הרצח. לדעת הסגנור, אמירה זו לא מתישבת עם טענתו וה מבוקשת לפיה המשיב היה "המוח" מאחורי תכנון הרצח ואילו רוני היה "הכוח", שכן בלתי סביר שהמשיב לא קיבל שום חלק בתמורה לרצח. לחיזוק הטענה הנ"ל, הסגנור הפנה לדבריו של יורי לשוטר הסמוני: " **שום דבר לא דיברנו לא הסברנו. אמרנו במקום שקבענו בעלייה זהה. שם זה נגמר. אנחנו חיכנו, ראינו אותו עוצר הצד מدليل וינקרים כאלו פתח מכסה מנוע עד שהוא מתעסק שם בדברים שלו כבר היינו בתוך האוטו. הוא לא יכול לדעת כלום. הוא לא יכול עלי כלום**" (ראה מ.ט 14/729 עמ' 11 ל��יל ש' 27-30).

11. עוד הפנה הסגנור לחקרותיו של המשיב במשטרה וכן לשיחותיו עם המדובב שהוכנס לתא. לטענת הסגנור, מהזנה לשיחות הנ"ל, עולה, כי המשיב לא ידע דבר וחצי דבר אודוט האירוע, פרט לפרטים

כללים שנמסרו לו ע"י חוקרו במסגרת תשובות שלא תועדו ע"י המשטרה. כך למשל המשיב סיפר למדובב, כי מכיוון שהוא בעל רכב, נהג להסיע את רוני וחבריו, לרבות את יורי למוקומות רבים ובתיכיפות רבה, אך מיידך אינו זוכר מקרה ספציפי.

12. עוד עולה מטעוני הסגנור, כי דבריו של יורי לאנטולי בקשר לשיחות הטלפון בזירה, אינם מתיחסים עם האイוכונים שנעשו לפלאפונים של יורי והמשיב. לטענת הסגנור, יורי סיפר, כי כאשר הוא ורוני הגיעו לזרה הם ביצעו شيئا ש"חיג ניתוק", אשר היו אמורים לסתמן למשיב לבוא לאסוף אותם. הסגנור טוען, כי עיון בפירוט השיחות בין יורי למשיב מראה כי סביר שעת הרצח היו שיחות רבות בין שני הטלפונים אשר חלקן נערכו מספר דקות שלא לדבריו של יורי, לפיהם בוצעו شيئا ש"חיג ניתוק בלבד". לפיכך, טוען הסגנור, כי בנסיבות הנ"ל, פירוט השיחות אינו מהווה ראייה לכואורה הקוסרת את המשיב למiosis לו בכתב האישום.

13. הסגנור הפנה בטיעונו בכתב להודעתו מיום 14.5.28 של אנטולי לגבי יורי ממנה עולים הדברים הבאים: "הוא סיפר לי שעל האירוע שהוא סיפר לי עליו, על העבודה שהוא ביצע, הכוונה הרצח, ידעו רק שני אנשים, הוא ורוני, בעצם שני האנשים שביצעו". בהודעה נוספת נוספה שמספר אנטולי ביום 14.6.1, לאחר מעצרו של המשיב ולאחר שיורי ידע שהמשיב נעצר מוסף אנטול: "אני לא זוכר אם יורי סיפר לי שרפוי ידי על הרצח לפני כן או שגילה זאת בדיעד".

14. לדעת הסגנור, מקרהCHKירותו של המשיב במשטרה, מצטירת התמונה לפיה, אין למשיב כל קשר או ידיעה על הרצח, תמונה המתחזקת לדעת הסגנור, מה贊ה לשיחותו של המשיב עם המדובב ישנה האפשרות, לפיה, המשיב נצל על ידי הרוצחים כדי להביאם לזרה ואולי אף להחזרם, מבלי שהיא מודעת לכך.

15. הסגנור מוסיף ומדגיש, כי משיחותו של המשיב עם המדובב עולה עוד, כי כלל לא ידע פרטים מהותיים אודות האירוע, כגון: מי נרצח, מדוע ומתי. הוא אף אינו יודע שהרצח בוצע באמצעות נשק ובמיוחד נשק ארוך.

16. סיכומו של דבר, טוען הסגנור, כי אין ראיות לכואורה למעורבותו של רפי ברצח ולמצער אין ראיות לכואורה למודעות של המשיב לכך שהוא נטל חלק ברצח. לחילופין, טוענת ההגנה, כי חל כרטום ממש בבחומר הראיות בעניינו של המשיב, התומך באפשרות של שחרורו לחlüפת מעצר.

דין ומסקנות

17. לאחר שעיינתי בבקשתו, שמעתי את טענות הצדדים במסגרת הדיון שהתקיים בפני, קראתי את עיקרי הטיעון מטעעם ועינתי בחומר החקירה בתיק שהוצע לעיוני, הגעתו לכל מסקנה כי ישנן ראיות לכואורה הקוסרת את המשיב לעבירות המוחסנת לו בכתב האישום, אם כי קיימת בנידון דין חולשה ראייתית

הקשרורה לשאלת מודעות המשיב בעיקר בעניין ביצוע עבירות הרצח, זאת כפי שיובהר ויפורט להלן.

18. ראשית יובהר, כי חלק מפעולות חקירות הוצמד לירוי השוטר הסמי אנטולי, אשר במסגרת פעילותו החל לעבד במשעדה בה עבד יורי. יורי סיפר לאנטולי כי בעברו ירה והרג אדם, כי המשטרת לא יודעת מכך, ושבתמורה לכך קיבל 50,000 ₪ אזותם חלק עם שותפו. עוד הוסיף יורי ואמר לאנטולי, כי לא יכול לפרט היכן בדיקת הרצח בוצע אך שביצע אותו "במקום צזה שהוא מתבזבז" (ר' מ"ט 587/14 עמ' 29). "...נכנסנו מצד אחד, יצאנו מכיוון הפוך למגורי, לא חזרנו מאותה דרך. אין אף אחד לא יכול... אין שום הוכחות. הינו מכוסים, הכל, הכל. אתה יודע מה זה הכל? מהראש הכל. ראו רק משקפי ראייה. זהה. זה הדבר היחיד שרואו אצל. הכל הינו מכוסים, אין מצב צזה, שום דבר אף אחד לא יודע על זה. רק בן אדם אחד יודע על זה והוא לא פה הוא מאחוריו סורגים (הכוונה לרוני-רב.) , והוא לא ידבר" (ר' 14/729 עמ' 11). ובהמשך - "רפי ידע מזה, ידע מזה כן. התפקיד של רפי הזה היה בעניין הזה רק לשים אותנו ולקחת אותנו. זה הכל. הוא היה בבית בזמן זהה. הוא לא חיכה לנו בשום מקום. הוא היה בבית... חיברנו את הטלפונים חזירה, עשינו חיבור וניתקנו. אז הוא יודע שההסימן שלו להגעה. זהו. כי שלא יהיה איתור של שום דבר... לא דיברנו, לא הסבירנו, באנו במקום שקבענו בעלייה. זהו. שם זה נגמר. אנחנו חיכינו ראיינו אותו עצור בצד הדליק וינקרים כאלו פתח מכסה מנוע עד שהוא התעסק שם בדברים שלו כבר הינו בתוך האוטו. הוא לא יכול לדעת כלום. הוא לא יוכל עלי כלום." (ר' מ.ט 729/14 עמ' 11). מדבריו הנ"ל של יורי הנקנו למדים בדבר מעורבותו של המשיב בהסתעת יורי רוני לזרת העבירה, אולם بد בבד עולה גם מן הדברים הנ"ל, בין היתר, כי אף אחד לא יודע על הרצח מלבד רוני וכן כי תפקידו של רפי היה ממשיע וכי הוא לא יכול לדעת כלום. יובהר, כי בחקירהו במשטרת, כשועמת יורי עם הדברים שמסר לשוטר הסמי, טען כי "זה הכל אשליות ופנטזיות. הכל שקרים והמצאות הכל חריטה שקרים והמצאות ודימויים מפותח (צ.ל. מפותח). אני רואה הרבה סרטים .. הכל המצא לא היה מכוון לאף בן אדם. אולי אפילו דיברתי על בעל חיים...שכל מה שאתם טוענים לגבי זה לא נכון. כל מה שמספרתי לסוכן שלכם זה הכל הממצאות עלי, על מנת להתחבב עליו כי ידעת שאתה לא מתעסק בשיטויות אחרי שהוא ראה לי, אז לא רציתי לצאת, איך נגידר את זה, ניסיתי לשחק אותה מבין והכל, מתןך זה הצבירו השקרים והסיפורים. זהו" (ר' הוועת יורי מיום 26.6.14). יחד עם זאת אישר יורי בחקירהו במשטרת, כי ידוע לו כי רוני ביצע את הרצח וכי רוני הודה בכך בפני השוטרים (ר' תמלול חקירת יורי מיום 10.6.14 עמ' 109). כמו כן ציין יורי בחקירהו הנ"ל, כי רפי היה "המוח", באומורו: "רפי הוא היה המוח לדברים... כמו בשוד, למשל, בשוד של רוני, רוני לא תכנן את השוד" (עמ' 112 לתמיל חקירתו של יורי מיום 10.6.14).

19. ביום 2.6.14 נערכ למשיב תרגיל חקירה (ראא ד"ח פעולה מיום 2/6/14 שנערך ע"י פקד ליאור הררי). המשיב סבר, בעקבות התרגיל, כי אכן רוני הצבע עלי והפליל אותו. בשיחה עם המדובב אמר המשיב: "לפי מה שאני מבין, שניהם פתחו עלי. שניהם פתחו עלי". המשיב הוסיף ואמר למדובב: "אני רק אגיד האמת שלי וזהו. אני עכשו אדבר עם עורך דין ואגיד לו תשמע אותי, טוב טוב, על הדין שלי אתה, על הדין שלך אח שלי שגידלתי אותו ככה, על הדין שלי חבר שלו. אני עכשו רוצה לסגור אתכם עסקה אני אספר לך צד שלישי, לא מעוניין אותו אף אחד אחר. רק מהצד שלישי

"אני מספר". ובהמשך: "אני לא אומר שמות, אני לא אומר כלום, אני אומר צד שני. לקחתי 'א', 'ב' למקומ וחוורתי 'א' 'ב' ממקום זה מה שאני יודע, לא יודע מה היה. Caino מי עשה מה, הכוונה. אני לא יכול להגיד" (ראה מ.ט. 747/14 מיום 3.6.14).

.20. די בתמונה הראיות הנ"ל, כמו גם בתמונה העולה ממחקר נתוני התקשרות, בכך למד לכואורה בדבר כך שהמשיב הסיע את רוני ווירן לזרת העבירה והסיעם חזרה מזירת העבירה. יובהר, כי ממחקר נתוני התקשרות עולה איקון של הטלפונים הנידים של ווירן ושל המשיב (טלפון נייד השיר לגרושתו של המשיב), זאת סביר שעת הרצח, בסמוך לזרת העבירה. מפלט השיחות של הנידים הנ"ל עולה, כי בסמוך לשעת הרצח אכן בוצעו מכשירי הטלפון הנייד של ווירן למצביע של המשיב שיחות, שנitin להגדירן כשיחות קצרות של "חיווג וניתוק". כן יצאו מהניד של המשיב לניד של ווירן שיחות ארוכות יותר. עוד וציני, כי ממחקר נתוני התקשרות עולה כי מכשירי הטלפון הניד של השניים הנ"ל היו מנוטקים בזמן הרצח וכי הטלפון הניד של המשיב אוכן במסגר הנמצא ברדיוס של כ- 2 ק"מ מזירת הרצח.

.21. די בראיות לכואורה המלמדות בדבר הסעת המשיב את ווירן ואת רוני לזרת העבירה והסעתם חזרה מזירת העבירה בכך לקשור את המשיב לביצוע העבירות המוחשות לו. בנקודת זה יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון בע"פ 319/88 **אלמליח נ' מדינת ישראל** (פ"ד מג(1) 693, פסקה 8): "**הלכה היא כי "nocchotu shel adam b'makom b'itzuha shel ubira, sheia la'atzma, harai he u'veda niytralit.** (על התביעה להוכיח) שנוכחותו נועדה לסייע למבצע העבירה באמצעות מדריכי הסיע... אך אם הנוכחות, כעולה מן הנסיבות האופפות אותה, אינה מקרית, יש בה- בנוכחות גופה- כדי להוות הוכחה לכואורה, שהיא אכן נועדה לסייע למבצע העבירה באמצעות מדריכי הסיע המוכרות... ובמקרה אשר כזה מוטל על הנאשם לסתור את ההנחה הלאורית, המסתברת מן הנסיבות, ושעל פי היגיון וניסיון החיים מעידה היא לעליון, שנוכחותו במקום ביצוע העבירה נבעה משותפותו לעבירותו של המבצע. משנוצרה ההנחה האמורה, הנאשם " רשאי להביא ראיות, או ליתן הסברים, שיש בהם כדי להראות, כי ההנחה היגיונית אינה הגיונית כלל ועיקר, או כי עצמתה של ההנחה, לאור הסברים, אין בכוחה לקיים את מידת ההוכחה הנדרשת במשפט הפלילי". בהמשך נקבע בפסק הדין הנ"ל: "**ניסיונו החים מלמד, כי מבצעי עבירה - ובמיוחד עבירה חמורה - אינם מזמןים "משמעותיים"** לארח להם לחברה בעת ביצועה של עבירה; וכל עוד לא מוכח אחרת - **רשאי בית המשפט לראות ב"nocchot" כאמור, בסיס לקביעת אחריות לביצוע העבירה.**".

.22. לפיכך, הנסיון קובעת כי קיימות בnidon דין ראיות לכואורה הקשורות את המשיב לביצוע העבירות המוחשות לו. עם זאת, כבר בשלב זה ניתן ללמידה מהומר הראיות בדבר קיומם של סימני שאלה של ממש באשר למודעותו של המשיב בעניין מטרת הנסיעה לזרת האירוע. בנקודת זו צדק הסנגור, בטיעונו בפניי לפיו מחלוקת מהומר הראיות עולה כבר עתה כי המשיב לא היה מודע לכך שהוא מסיע את ווירן ווינו לצורך ביצוע עבירת רצח. ודוק, ווירן בדבורי לעיל לאנטול, השטור הסמי, אמר, כי המשיב לא יכול לדעת כלום וכי הוא לא "יפיל" עליון כלום וכן כי רק בן אדם אחד יודע על זה והוא מצוי מחורי הסורגים, כשהכוונה בדברים הנ"ל הייתה לרוני. ווירן אמן אמר לחוקר המשפטתי, כאמור לעיל, כי

המשיב היה "המוח" לדברים, אולם בהמשך לכך הוא התייחס לאירוע של שוד שבוצע, זאת כדוגמה שנtan להיות המשיב "המוח". המשיב עצמו, בשיחה שערכ, נזכר לעיל, עם המذובב, אמר, בסוברו כי רוני הפליל אותו, כי הוא יספר רק שהסיע ממקום א' למקום ב', וכי זה מה שהוא ידוע. עוד יצוין בנסיבותיו: זו, כי המשיב, בשיחתו עם המذובב אמר למדובב כי הופתע מעשייהם של רוני וירוי, זאת כהאי לישנא: **"שמע בנסיבות זה לא ככה, עוזב. אתה יודע שرك מקשטים, הולכים ולא עושים כלום. הולכים ולא עושים כלום וכן כל הזמן. פתאום באים ובאים עם הפתעה"** (ראה עמ' 13 לתמונת של מ"ט 14/747). לכל האמור לעיל יש להוסיף, כי מהודעתו של אנטולי מיום 28.5.14 עולה, כי יורי סיפר לאנטולי, כי שני אנשים ידעו על הרצח - יורי ורוני, שני אנשים שביצעו את הרצח (ראה העמוד הראשון להודעה הנ"ל). מכל המקובץ לעיל הנקנו למדים, כי התשתית הראיתית במרקחה שבפניינו מעלה סימני שאלה באשר למודעותם של המשיב בעניין מטרת הסעתו את יורי ורוני למקום ביצוע העבירה ובעניין מעשייהם של השניים הנ"ל במקום.

.23 בהינתן הדעת לאמר לעיל, מן הרاءו להזכיר את קביעות הפסיכיקה בעניין "מקבילית הכוחות" הקיימת בין עצמת הריאות לכואורה לבין מידת ההגבלה על חירותו של נאשם - ככל שעוצמת הריאות קטנה יותר בחינת חומר החקירה, אפילו בשלב הלאורו, מעוררת ספקות וסתירות, כך תגדל הנכונות לשחרר לחלופת מעצר. ולהיפך - ככל שהראיות לכואורה חזקות וחד משמעויות יותר ובהתקנים שאור התנאים להוראות על מעצר, כך תקטן הנכונות להסתפק בחלופת מעצר (ראה בש"פ 11/5564 פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 8.8.11). עוד אפנה בעניין זה לדברים הבאים שהובאו בש"פ 12/9284 מדינת ישראל נ' אבולקיעאן, (ניתן ביום 1.1.13): "אכן, על פניו הדברים, דומה כי מסוכנותו של המשיב 2 היא גבואה, המעשים המיוחסים לו הם מן החמורים בספר החוקים. אולם, הלכה היא ככל שהתשתית הראיתית הלאורית חלה יוטר, כך תגדל הנכונות לשחרר את הנאשם לחלופת מעצר (ראו למשל: בש"פ 5837/00 יצחק נ' מ"י (פורסם בנבו, 28.8.00))".

.24 ומהתאם להכא: כך גם במרקחה דנן, מן הרاءו לאפשר בחינה של חלופת מעצר בעניינו של המשיב, זאת נוכח תמנונת הריאות לכואורה לגבי המעליה תהיה תהיות באשר למודעותם בעניין מטרת הנסיעה ובעניין התנהלותם של רוני וירוי, המואשמים כי ביצעו בפועל את מעשה הרצח מושא כתוב האישום בטיק העיקרי. בנסיבות אלו ובתייחס את הדעת לעברו הלא מכבד של המשיב (ההרשעות הקודמות בגילוון המרשם הפלילי של המשיב הין הרשעות ישנות מאוד, למעט הרשעה משנת 2005, שהינה הרשעה בגין עבירות של נהיית רכב ללא רישיון נהיגה ובгинן החזקת נכס החשוד בגנוב), הנני בדעה כי מן הרاءו שיוגש בטיק זה תסקירות מעצר, אשר יבחן אפשרות לשחרור המשיב לחלופת מעצר. לאחר קבלת תסקיר המעצר תוכל המבקרת לטען בפני שאלת עילת המעצר, מה גם שאין בהמלצת תסקירות המעצר בכדי לחייב את בית המשפט בנושא שחרורו של המשיב.

.25 סיכומו של דבר - הנני דוחה את המשך הדיון בפניי ליום 10:00 בשעה 3.12.14 שעד אז יוגש תסקירות המעצר בעניינו של המשיב.

עד למתן החלטה אחרת ישאר המשיב נתון במעצר.

ההחלטה זו תומצא לשירות המבחן כמו גם כתוב האישום בתיק זה וחווות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו של המשיב.

המשיב יזמן באמצעות שב"ס.

תיק החקירה מוחזר לידי ב"כ המבקרשת.

ניתנה היום, י"ב חשוון תשע"ה, 05 נובמבר 2014, במעמד ב"כ
המבקרת, המשיב וסגנוו.